

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára:

Egész evre . . . . . 8 K
Fél evre . . . . . 4 „
Negyed evre . . . . . 2 „
Egyes szám ára 20 fillér.

Felelős szerkesztő:

OSZESZLY M. VICTOR.

Laptulajdonos és kiadó:

BALKÁNYI ERNŐ.

Telefonszám: 13.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Balkányi Ernő könyvkereskedésében Alsólendván.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

A nyitlitter sora egy korona.

Jó nekünk, falusiaknak!

Írta: Egy alsólendvai uriaszony.

Jól tudom, hogy egy embernek a felémelt szava bármilyen ügynek annyit használ, mint Don Quiotte harca a szélmalom ellen. Azt is tudom, meg vagyok róla győződve, hogy ha el is olvassák irásomat, egy asszony gyenge irását, egy váilvonással nyugtázzák. Mivel mással? Nálunk Alsólendván nem szokás tettekben összetartani, legfőkébb szavakban, frázisokban, de azokkal is bizonyos körökben és mértékben.

És ebben rejlik a drágaság, a csaknem tarthatatlan drágaság egyik főoka.

A jajgató, sápitózó nagyközönség értelmetlen nemtörődömsége, mindenbe való belenyugvása — megérdemli ezt az állapotot. Mert bolond volna az eladó, ha portékáját olcsóbban vesztegetné, mikor látja, hogy bármilyen magas áron adja is, megveszik.

Kezdjük a piaccal, ez aktuális volt és lesz mindig. A kofák s piaci árusítók valóságos kartellben vannak. A legszélső asszonyosság tojást árul szigorúan szabott áron — prix-fix — öt darabot két hatosért. Hiába ostromolják, hogy adjon hatot, a sziklaszilárdan kitart az öt darab mellett. A szomszédja, bár azai a jó szándékkal indult el hazulról, hogy hatot ad, látja a komoly kitértést: gondol egyet és ő is stájerol.

A példa ragadós, a stájerolást az eleven lánc minden tagja a templomtól a Chilkó-kertig tudomásul veszi. És ne adj!

Isten, bármilyen ügyes is a vásárló, hogy olcsóbban vehessen, mint ezek a derék asszonyok, leányzóik kimondják. És megveszik, mert kell! . . .

Tavaly decemberben 10 fillér volt egy darab tojás ára Lendván. Ugyanekkor többször olvastam a budapesti Párisi Áruház hirdetését a napilapokban hatalmas betűkkel: 5 darab tojás 40 fillér.

Tessék párhuzamot vonni a lendvai piac és a Párisi Áruház között. Makó és Jeruzsálem!

Most meg a baromfipiac kéredekedik a tollam hegyére. Lelket gyönyörködtető állapotok vannak ott is.

Jön egy asszony. Fején hatalmas kosár, honnan récehápopás, csirkecsipogás hallatszik. A piac vásárló közönségének pedig kitűnő hallása van és fölöttébb érző szive. Neki esnek a gyanútlanul közelgő asszonynak, tíz-husz kéz nyul a magasba, mint a sorsjegy-plakátón, s egy szempillantás alatt leszerelik a kosarat. Az asszony majd orra bukik a váratlan merénylettől. Minden állatja kézben s kezdődik az ostrom! A kérdések, alkudozások valóságos Niagarazuhatagja árad feléje.

Az asszony — bár odahaza családi konferencián elhatározták minden egyes csirke, réce árát — látva a kapósságot, szerényen emel. Azaz dehog is szerényen Drágábban fizetjük a majorságot, mint pl. Nagykanizsán, Egerszegen, Székesfehérváron, Varasdon stb.

Ugye, milyen jó nekünk, falusiaknak?!

Lehetetlen mindenben végigskálázni.

Csak érintőleg jelzem, hogy a zöldség-félét hozzánk kocsin Kiskánizsáról, meg Varasdról hozzák s semmivel sem olcsóbb, mint Pesten a vásárcsarnokban. Pedig hát falun vagyunk, vagy mi a szósz!

Gyümölcs, ha van is — nem memes, — az ára azonban elég magas.

És így vagyunk mindennel. Ugy lát-szik, ebbe már bele kell törődnünk.

Egy-két városban az ókos háziasszonyok szövetségbe léptek, sztrájkoltak a túl magas árak ellen, nem vásároltak addig, míg tisztességesebb árra nem szállították le cikkeiket az eladók. Leszállították, mert kénytelenek voltak. Mint pl. Temesvárott. Hiába akarja ott a piaci árus a tejet 30 fillérért, a tojást 10 fillérével stb. adni, a hatóság megmagyarázta neki, hogy a tej legfeljebb 20 fillér, a tojás 8 fillér lehet.

De nálunk csak sopánkodni tudnak. Nem agítálnak a nyomasztó terhek ellen, nem tiltakoznak, nem sztrájkolnak, csak nyögnek befelé. Hadd higgyék mások, hogy az ilyesmi nem érinti őket.

Hát csak nyögünk befelé és a vilá-gért se mozduljunk meg a drágaság ellen.

Minek?

Még megtudná a város, hogy falun se fenékig tejfő minden s nem alkalmazná ránk azt a ma már réj idejémulta kijelentést, hogy milyen jó nekünk, falusiaknak. De milyen jó!

A helyettes.

Írta: DAUDET ALFONZ.

Az elszázi városka, Santa-Marie kovácsa, mire estére került az idő, nagyon rosszkedvű lett. Máskor, amint kialudt a műhely tüze, rendszeren kiült a ház előtt levő padra, hogy kipihenje magát. De aznap este sem sört nem ivott a legényeivel, sem nem beszélgetett velük, felesége aggodalmasan nézett rá.

Kérdézősködni nem mert, csak három szöszeke fiát csititgatta, akik vidáman hancuroztak a terített asztal mellett. Az asszony aggodalma egyre nőtt. Ha utóbb rossz hírt kapott volna a regimentől, vagy pláne beteg volna elsőszülött fiuk . . .

— Istenem, mi történhetett?! — sóhajtott magában, mikor a kovács, mintegy válaszképpen, dühösen felkiáltott:

— Oh, azok a gazemberek! Azok a cudar bitangok!

Megijedt az asszony és félve kérdezte:

— Kire haragszol, Lory?

— Hogy kire? Azokra az átkozott fickókra, akik francia katonaruhában ténfergnek reggel óta a városban és derűbe-borúra ölnek az ajtókkal. Ezek bizonyára ismét olyan opciós porosok lesznek. Nem mulik el egyetlen nap sem, hogy ilyen visszautazott elszáziakat ne látna az ember!

Az asszony megpróbálta mentgetni őket: — Eredj apjuk, azok a gyerekek nem is olyan hibásak. Algírba küldik őket s az oly messze van! És elfogja őket a honvágy, azután az is biztatja őket, hogy ha visszajönnek, már nem katonák többé. Tethetnek arról, hogy honvágyasuknál nincs erősebb semmi?

— Hallgass anyjuk, — kiáltott fel a kovács és dühösen verte az öklével az asztalt: — Csak asszony ne beszélne olyan dologról, amihez nem ért! Annyit monddok, ha az én fiam jönne haza ilyen renegetának, kardommal mennék keresztül gyáva testen . . .

A falon függött hosszu vadász-spádéja, a mellyel hét évig szolgált a francia vadászoknál. Alatta fiának arcképe, zuáv katonának öltözve. Ahogy nézte, önmagát vigasztalva, elkezdett nevetni:

— De hiszen az én Keresztélyem nem abból a materiából való! Ahány poroszt ez már levágtott . . .

Jókedvében átment sörrözni a szomszédba. Az asszony egyedül maradvá, lefektette a három kis fiát, közben szüntelenül arra gondolva: ha mégis haza jönne Keresztélyje. Gyáván, renegetának, de itthon volna és ő is azok közé a boldog anyák közé tartoznék, kik viszontláthatják gyermekeiket. Ha belépne ide és . . .

— Jó estét, mama!

Valójában ott állt előtte. Egyenruhája rendetlen. Arca zavarodott, szégyenkező. Egy óra

óta csavargott már a ház körül, várva, mikor megy el az apja. Az anyja örülni szeretne, de nem mer. Korholni akarná, de nincs hozzá bátorsága. És a gyerek oly kedvesen beszél. Haza akart jönni, mert megunt a katonaságot, a hol mindig porosznak csufolták elszázi kiejtése miatt. Bevezette a szobába, ahol apró testvérei ingben, meztől szaladtak hozzá, hogy megöleljék. Az anyja etetni akarja, ő nem kívánt mást, csak vizet, hiszen annyi sört és bort ivott ma már a csapszékben.

Valakinek lépteit hallják az udvarban.

— Az apád . . .

És rémülten vonszolja fiát a nagy cserépkályha mögé. De véletlenül az asztalon maradt a gyerek vörös zuáv-sapkája.

Nagyot ordított:

— Itt van az én fiam is?! . . . — kiáltott rettenetes hangon, lekapva a kardot a falról, a kályhához rohan, hol a gyerek halottfehéren, ki-józanult fejjel, sapátan támaszkodik a falnak.

Az asszony kétségbeesve rohan közéjük:

— Az Istenért, ne öld meg! Én irtam neki, hogy jöjjön haza, hogy szükségem van reá a műhelyben, hogy te épp oly szeretettel várod, mint én. Hallod apjuk, hallod?

Zokog, sikong a szegény anyja s visszhangkép behallatszik a másik szobából a három gyerek sírása. A kovács mintha mellbe lökték volna, megtántorodik és egészen más hangon kezd el beszélni.

Az új negyedév alkalmával felkérjük hátralékos előfizetőinket, hogy hátralékaikat mielőbb beküldeni sziveskedjenek!

Az eladásra szánt élelmiszerek és a piac tisztántartása.

Intézkedések a kolera ellen.

Székely Emil alsólendvai járási főszolgabíró, a közeledő koleraveszélyre való tekintettel, a következő alispáni rendeletben figyelmezteti a járások közéségének előjárásait, községi és körörszait s esendőrséit az eladásra kerülő élelmicikkek s a piac tisztántartására:

1. Az árulóhelyeket naponta tisztára kell takarítani, ilyenül csak száraz, tiszta aljzatu hely szolgálhat. Nedves, sáros helyre élelmiszert kirakni tilos. Az árúhelyek takarítását az árusítás tartama alatt nem szabad végezni.

2. A szemetet és hulladékot azonnal össze kell takarítani s azt a kijelölt gyűjtőbe elhelyezni.

3. Az árúhelyeken (rakhelyeken) elhelyezett élelmicikkeket (szereket) naponta át kell vizsgálni s a romlásnak indult árukat azonnal el kell távolítani. Piszkos, éretlen, rothadó és hamisított élelmiszerek rögtön elkobzandók és szakközeg véleménye alapján megsemmisítendő.

4. Az élelmicikkeket a legnagyobb tisztasággal kell kezelni.

5. Csakis jó, egészséges és hamisítatlan élelmicikkeket szabad árusítani. Romlott vagy romlásnak indult élelmicikkeket bárhol is tartani, gyűjteni avagy árusítani tilos.

6. Csomagolásra kizárólag tiszta csomagoló papir használandó. Nyomatványoknak, újságpapíroknak s bármiféle tisztátalan papirosnak ily célra való felhasználása szigoruan tiltatik, ilyeneket az elárusító helyen tartani nem szabad.

7. Tilos az árukat a pusztai földről, vagy szennyes ruháról és más fertőző aljzatokról árusítani. E célra tiszta és mosható állványokat, teljesen tiszta és száraz vásznat, ponyvákat, deszkákat és gyékényeket kell használni.

8. A testen hordozott ruhadarabokkal, ló-pokrócokkal, vagy bármiféle tisztátalan takaróval tilos az élelmicikkeket letakarni, vagy ilyenekre azokat rárakni.

9. Tejet, tejfölt és más folyékony tejtermékeket, ugyszintén a vaját és túrót, továbbá a savanyított uborkát, káposztát, répát, a gyalult tököt stb. fedett, tisztán edényben kell árusítani. A sajtot, kenyert, zsemlyét, süteményt, továbbá a gyümölcsöt és cukorkaféléket gyakran változtatott, mosott vagy tisztított fehér tüllel kell letakarni. Semmi körülmény között sincs megengedve azokat bármiféle ruhaneművel letakarni, pusztá kézzel fogdosni, avagy kanalat bemártogatva kóstolgatni. A

kóstolgatás a vevőknek saját kanalukra ráöntve van csak megengedve.

10. Gyermekkoscsikkal az elárusító helyekre jönni s ilyen koscsikban élelmicikkeket elszállítani szigoruan tilos.

11. A szállító eszközöknek és tartányoknak, ugymint: koscsik, kézikoscsik, szekerek, kosarak, vécák, ládáknak stb. tisztáknak kell lenniök. Nem szabad az árukat koscsikban, szekereken stb. szennyes, nedves szálmára, vagy más tisztátalan aljzatra rakni. Erre tiszta, száraz ponyvákat vagy gyékényeket kell használni.

12. Az élelmiszerekkel ragályos, vagy undort gerjesztő betegségben szenvedő, valamint szennyes öltözeti egyének nem foglalkozhatnak. Tilos az élelmicikkekre ráülni, vagy feküdni és általában azokkal undort gerjesztő, módon és olyképpen bánni, hogy azok beszenyeződven, az egészségre veszélyessé váljanak. Ezen okokból az áruk közé a koscsikba, szekerekbe beállani, reá térdelni stb. nem szabad.

13. Tilos az árúhelyeken ruhaneműt, vagy bármely ragályt terjesztő tárgyat, vagy csomagoló anyagot stb. tartani. Itt kizárólag az áruk s az árusításhoz szükséges tárgyak és eszközök tartatók.

Borzalom kell a népnek.

II.

Az égő leány.

Valami borzalmas multság az is, amelynek ez idén szentmáni a newyorkiak az ő híres nyári mulatóhelyükön, Coney Islandon. Egy Marie Thelin nevű leány naponta tiszser ugrik le a közönség szemeláttára harminc láb magasból égő papírruhában. A szín ugy van elrendezve, hogy az egész mutatványt az a benyomást kelte az emberekben, mintha egy égő háznak magas emeletéről vetné le magát a leány, miután nincs más menekvés, ég mögött minden s belekapott a láng már a ruhájába is. Ezt a ruhát maga a mutatványos hölgy állítja össze harminc-negyven iv papírból s megvárja az a pillanatot, a melyben tényleg belekap ebbe a lobbanékonny ruhába a tűz. Ki kell számítani jól a percert, melyben leugrik, mert ha előbb ugrik, mint kellene, akkor nem érdekes a mutatvány, nem zuhan lefelé úgy, hogy az égő ruhája egész tűzcsővel képez, ha pedig csak egy másodpercel később ugrik a kellelénél, akkor már ennyivel később is jut be az alul elterülő vizes medencébe s égési sebeket szenvedhet.

Az a mutatványos ház, amelynek emeletéről történik a vakmerő ugrás naponta tiszser, tényleg lángban áll a mutatványkor a szó szoros értelmében. A lángok, melyek körülnyaldossák a leány termetét, ruháját az ugrás pillanatában, valódi lángok. A papírruha, melyet visel, át meg át van itatva petrolcummal s a vízmedence, melybe beleveti magát a magasból, hat láb mely s a mutatványt úgy van rendezve a minél nagyobb és rettenetesebb hatás kedvéért, hogy abban a pillanatban, amelyben az égő alak belezuhan a vízbe, a függöny legördül és az egész jelenet azt a hatást kelti, mintha a leány meghalt volna. Nincs az a tapsvihár, melyre kijönne a leány.

— Az a fő, hogy azt higgye a publikum, hogy meghaltam, — mondja fagyosan mosolyogva Miss Marie Thelin egy kérdezősködőnek, — az egész jelenetben csakis a borzalmas elem hat, hát így kell végezni.

— S nem fél, hogy egyszer mégis csak megégeti magát? — folyt tovább a kérdezősködés.

— Nem félek-e? — csodálkozott a leány. — Nézze, hány égési seb van a kezeimen, nyakamon, arcomon. S még sem félek. Egyszer már úgy összeégettem magamat, hogy teljesen lemondtam erről az örültségről, de hát hiába, amint meggyógyultam, folytattam a mutatványt, melyben sok az izgató réam is, a közönségre nézve is. Az íyesmit nem lehet abbahagyni, ha az ember egyszer megkóstolta. Pedig nem reklám-mese az, hogy vagy idejekorán alá tudok merülni a vízbe, vagy menthetetlenül elvagyok veszve. Minden nap kiteszem így magamat tiszser a halálos veszedelemnek, de valami vonz s nagy élvezetet találok éppen ebben a halálos veszedelemben. Ha tudnám, hogy nincsen benne veszély s nem történhetik bajom, rég abba hagytam volna az egész komédiát, de így szenvedélylyé vált bennem az

egész dolog. Én is azt szeretem benne, amit a közönség: a veszedelmet. Ideges egyáltalán nem vagyok s ha az volnék, akkor menthetetlenül odavesznék. Tessék elgondolni, hogy minden egyes alkalommal addig várok, amíg a tűz felcapog egész a mellemig. Ebben a pillanatban kell ugranom és pedig gyorsan, rögtön, haladéktalanul. Egy pillanat és már késő volna. Gyorsan ugrani a kellő pillanatban, ez az egész... Mostanában csak harminc lábnyíról ugrom, mert oly sokszor kell megismételnem a mutatványt minden nap s ez kimerít. Ha csak kétszer kell ugranom egy nap, akkor negyvenöt láb magasból csinálom az ugrást, de ezt nem lehet megtenni tiszser naponta.

Üzenet.

Messze, messze, kétkő hegyek alján
Álmadozik egy szöke kis leány...
Szerelmes sóhajom bár csak hozzá szállna,
Bűgő zokogásom boldogságra válna.
Gyere szellő, jer csak! Vidd el üzenetem,
Mondd el néki azt, hogy: síró fájdalommal
Bánatom tetemet...

Mondd el néki: oh, hej boldog voltam,
Sztintelen csak érte imádkoztam;
Buzavirág szeme volt az imádságom,
Szélid galamb lelke egész menyorságom.
— Szivárványos jövő, ábrándok világa,
Ronggyá foszlott mind, mind, egy maradt csak hátra:
Lelkem mély fájdalma...

SÜTTŐ KÁROLY.

Esetek.

A paraszt, meg a törvény. — A göcseji expresszen. — Különös borotválkozás. — Riport-téma.

A helybeli járásbírószágon hallgattuk nemrég végig a következő feljegyzésre méltó epizódot. A bíró felállott és kihirdette az ítéletet:

— Öfelsége a király nevében! Nagy András földmives bűnösnek mondatik ki a büntető-törvénykönyv szakaszába ütköző hatóság elleni erőszak büntetében, valamint ugyanannak szakaszába ütköző súlyos testi sértés büntetében és ezért tekintettel a fenförgő anyagi bűnhalmazatra s figyelembe véve egyszersmind a büntetlen előéletében és azon körülményben mutatkozó enyhítő okokat, hogy az éjjeli őrt önvédelemből ütötte meg s hogy a hatósági ember eljárásában inzultust látott, reá a büntető törvénykönyvnek az enyhítő szakaszainak figyelembe vételével összbüntetésül három hónapra fogház rovatik. Elítéltetik ezenfelül politikai jogának felfüggesztésére és az okozott 143 korona 26 fillérnyi költségek megtérítésére... Megértette, Nagy András?

— Nem én, instálom?

— Mit nem ért benne?

— Nem veszi be a fejem a sok törvényt, meg hogy ilyen halmazat, meg olyan halmazat, meg hogy ide ütközik, meg amoda ütközik. Itt az ügyvéd ur. Azért hittam ide. A magam szegény észével arra szavalok, hogy igen sok a törvény, azért nem tud hozzá a paraszt. Külön az éjjeli bakternak, külön nekem, külön az urnak. Ha én király volnék, csak egyet írnék, hogy nem kell agyarkodni egyiknek a másikra. Ebben minden benne volna, nem is volna cifra, megértené mindenki, ha már úgy hozná a sora, hogy ide álljon szemre...

— Nem azt mondtam, hogy egy óra hosszat prézmítáljon kend, hanem hogy feleljen: megértette, vagy nem?

— Nem én, kérem átoságságe...

Zalaegerszegre utaztam törvényeszéki tárgyalásra. Az első sajtóperem tárgyalására, melyen el is nyomatok szerencsénem. Megy, szuszog a kis „vici” s egyszerre csak valahol Csömödér táján megállunk a nyílt pályán. Kihajoltam az ablakon és megkérdeztem egy arra szálladó vasuti ember-től, valami kis vasuti szencziációt remélve:

— Mi az? Mi baj? Miért állunk meg?

— Tehén áll a sinen — volt a válasz, — de már kergeti a masinszta.

A következő pillanatban csakugyan szeditő cammogással dőcögünk tovább. Dőcögünk körülbelül félóraig. Ekkor ismét megállt a göcseji expressz.

Egyik utitársam dühösen ordít rá a kalauzra:

— Hát ez mégis csak hallatlan? Mért állunk megint meg?

— Tehén van a sinen! — feleli a kalauz. Ezt már nem tudtam szó nélkül hagyni: — Mi a fene! Hát annyit itt a tehen, hogy minden félóránban jut egy a sinekre? — O nem, — mondja a kalauz. — Ez még az előbbi tehen...

Ez a kis história szintén itt játszódott le Alsólendván, az első része egy vendéglőben, a másik része egy egészen más helyen, én nem írom ki, hogy hol, ugyanis kitalálják... Egy szóval, a vendéglőben megjelenik egy borbélysegéd a teljes hadi felszereléssel, hogy a fiatal vendéglős ábrázolatját megszórtelenítse. A vendéglőben ül többek között két ur s az egyiknek észbe jut, hogy őreá is ráferne egy kis borotválkozás. Nyomban meg is kéri a borbélyt, hogy ott a vendéglőben borotválja meg.

A borbély nem mond ellent s már készülő is, hogy a vendég urat, akit nevezünk röviden S. urnak, megborotválja. Már keni is az arcát, sőt már az egyik felét le is borotválta. B. ur, a másik vendég, csak éjt várta. Kap egy szodás-üveget és annak egész tartalmát azzal a csatakiáltással, hogy „habot neki ötért!”, rálöttyenti S. ur képes felére. A korcsmában levők hasukat fogják nevetve, de S. ur nagyon szelíd természetű ember, aki elérte a tréfát. Fogja magát és a borbélyal átmege a másik szobába. B. ur egy újabb szodás üveggel utána megy. S. ur akkor gondol egyet, felmege a padlásra, de mikor B. ur oda is követi, lemegy a pincébe. B. ur ott is a nyomában van. S. ur most kikerül a folyosóra s a végen megpillantva egy diszkrét fülkét, oda berántja az őt hűségesen követő borbélyt s beléről bezárja az ajtót. Tíz perc múlva pedig a másik felárcán is megborotválva, derűs ábrázattal jelenik meg az ajtóban.

De már ezt nem állhatja meg szó nélkül a vendéglős. Ilyen szóra fakadt: — No, azt már hallottam, hogy erre a helyre a király is gyalog jár, de hogy valaki itt borotválkozzék, azt még az öregapám se hallotta!...

Al-Sólen-Dvay, a Híradó rendes cikkírója, ül a kávéházban egy nagyobb kompániában.

— Fiuk — szolt — nincs valami jó riport-témátok, amit érdemes volna feldolgozni?

— Nekem van, — szolt az egyik. — Egy hatalmas élelmiszer-botránnyak jöttem a nyomára. Adataim vannak, hogy a Perkó hentes ma száz virslit csinált és mind a vízbe kellett dobni!

— Hogy-hogy?

— Másiképp hogyan főzheték volna meg őket?

Gyűjtötte: MIKI

HIREK.

Azt kérdezik...

Azt kérdezik kíváncsian tudnivaló népek: Milyen a te angyali szép, imádnád képed? Kérdezik még azt is sokan, kíváncsi alakok: Milyen lehet a termeted s miért vagyok rabod?

Számrol nem kél, csak néma hang, az is sóhaj Hozzád, Miért is másnak érteni a szív eső szavát? Vajha már Te szólítanál s kérnél vallomásra! Hangos szava ajkaimnak esőbőben nyilvánulna!

S. E.

Zalában a kolera.

— Saját tudósítónktól. —

Az ázsiai kolera, ez a fekete veszedelem, Zalában is felütötte a fejét. Kiskanisán az elmúlt héten kolerás haláleset történt. — Egy O s z v a l d János nevű 40 éves kiskanisai napszámos kedden koleragyanus tünetek között megbetegedett s néhány óra múlva meghalt. Belsővizsgálat ázsiai kolerát állapított meg. A hatóság szigorú intézkedéseket fogatosított.

Nagykanizsáról telefonálják: Pénteken kolerában meghalt Oszwald anyósa, Lesch Anna is; két kis gyermeke s egy Fullér Pálné nevű szomszédnője pedig kolerában megbetegedett.

Eddig azért sirtam

itt a Híradó hasábjain, meg a fővárosi, meg a vidéki lapok hasábjain, hogy Alsólendván nincs víz és ezért holt-bizonyos, hogy szomjan fogunk meghalni. A változatosság kedvéért kegyes engedelemmel most azért sirok, hogy van vizünk, de nincs benne köszönet. Nincs benne köszönet, mert azt a vizet, aminek én ezuttal örülni elég merész vagyok, lakat alatt őrzi a város és dehogyan engedtetik meg bárkinek is szomját enyhíteni belőle. Jól tetszik sejtetni, ha egyáltalán sejteni tetszik: a városi kútról van szó. Nem arról a városi kútról, amely ott fenyegetőzik a végleges összeomlással a vasrácsos bejárás mellett és amelybe jobb mulatság híjján szivacsutkat, kenyérbéjját és egyéb guszszos dolgokat dobál a tréfás paraszti nép, nem, ennek a kútnak a szirup-szerű vízeről még írni se jó, — hanem arról a kútról van szó, amely ott áll a tanács-terem bejárata előtt, amely képes volna vízzel ellátni az egész Városház-utcát, de amely éppen ezért le van zárva.

A Kanizsai-utcában fenéig üresek a kutak s a Takács-ház előtti közkut se adhat vizet a reá szorulóknak. A piactéri kut is többször üres, mint nem, s az alsó-utcai kutak vize is a minimálisra apadt. S a város ahelyett, hogy kötelességéhez híven gondoskodna a vizinség megszüntetéséről, nem tudom én kinek a kedvéért lezárta egy köz-kutat, az egyetlen olyan kutat a Városház-utcában, melyben víz van. Ha az a kut történetesen magántulajdon volna: semmi közünk hozzá. De az a kut a városé, a polgárságé, s mindnyájunké, tehát az enyém is. És nekem és velem együtt sok másnak kuss hozzányulni ahhoz a kúthoz, mert ez nem tudom kinek, így tetszik. És abban az utcában, ahol lakom, nem lehet egy pohár vizet előteremteni és az emberek dühükben a szájuk szélét rágják, nagy, kemény átkokat mondanak s hangosan követelik a lelakot kut feloldását, de azért a városi kút zárva marad... (o.)

— Október 6. A magyar kalendárium tele van szomorú dátumokkal. Vár, mindenütt kiontott, párolgó honfivér... A holnapi dátum, október hatodika is ilyen fekete nap a nemzet egén. Ez a magyar Nagypéntek... Ekkor avatták mártirokká a nemzet tizenhárom dicső tábornokát, kiknek legendás vitézségeért, csodás hazaszeretetéért így fizetett a győztes ellenség. És október hatodikának borongós hajnalán a magyar lélek megteglit a honszerelem malasztjával és megtudjuk belőle, hogy ez a föld az, amelyért élünk és meghalunk kell. Amíg október hatodikán le tud borulni a nemzet az aradi golgotha vérről és könnyel megszentelt földjén, amíg a szentté avatott Tizenhárom emlékére ünnepet tud ülni a szivében: addig nem feledjük el nemzeti hitvallásunkat. Érezze és éreztesse is minden magyar, hogy az a forrón buzdgó piros vér, amely kiömlött a mi tizenháromunk rettenthetetlen szivéből, ott folydogál a mi ereinkben is, hogy ha a sors úgy kívánja, mi is liontjuk az aradi tizenhárom megrázó, de magasztos példáján...

— Tanítóválasztás Csentevölgyén. A Csentevölgy községben újonnan létesült két tanerős iskolánál most vasárnap ejtették meg a tanítók választását. Megválasztották az egyik osztálytanítói állásra F l o c h Lucia petházai tanítónét s a másikra A n t a u Lajos kerkakutasi tanítót.

— Zalavármege az aradi gyászünnepe-lyen. A vármegyei közgyűlés az aradi 13 vértanu emlékére október 6-án Arad-on rendezendő országos gyászünnepeyre Zalavármege részéről kiküldötte gróf Batthyány Pál és Bosnyák Géza országgy. képviselőket, megválasztási tagokat.

— Megyebizottsági tagok választása Alsólendván. Zalavármege törvényhatósági bizottságának tagjai közül többeknek a hat éves mandátuma ez év végével lejár. Árvay Lajos aispán egy a lejárt, mint az elhallozós folytán megüresedett tagsági helyekre kiírta a választást. Alsólendván a megyebizottsági tagok választása a megüresedett helyekre október 28-án délelőtt 9 órakor lesz a városi háznál.

— Az O. M. K. E. nagykanizsai kerülete. Az Országos Magyar Kereskedelmi Egyesülés nagykanizsai kerülete, melynek körzetbe Alsólendva kereskedelme is tartozik, szeptember hó 28-án tartotta közgyűlését. A közgyűlés egyhangulag tudomásul vette a felolvasott jelentéseket és számadásokat. Az új tisztikar a következő: elnök Grünth Henrik, alelnökök Heltai József és Unger Ullmann Elek, pénztáros Rosenberg Henrik, titkár Gáspár Béla. Választottak még 25 tagu választmányt. Mint értesülünk, a kerület új vezetősége teljesen átszervezi az egyesületet. Adatgyűjtést fog indítani a körzetbe tartozó kereskedővilágban azok kívánalmairól, panaszairól, melyet egységesen feldolgozva, igyekezni fog részben saját hatáskörében, részben az OMKÉ. központja útján orvosolni. A kanizsai kerület elnöksége reméli, hogy a most meginduló intenzívebb munka a kerület összes kereskedőit és cégeit tömöríteni fogja az egyesületben, hisz a jelenlegi gazdasági válságban a kereskedő-társadalom legjobban rászorult a tömörülésre.

— Egyházi ünnepély. Száz éves jubileum ünnepet ült a mult vasárnap a zalamegyei püszta-szentlászlói evang. gyülekezet. Száz esztendővel ezelőtt a hitűhű apák templomot emeltek Pusztaszentlászlói községben: ennek a nemes cselekedetnek emlékeztetést üjtötták most fel a halás utódok. A szép egyházi ünnepélyen Alsólendváról Teké Dénes evang. lelkes vett részt, aki szép beszédet is mondott a templom előtt nagyszámmal egybegyűlt híveknél.

— Járásunk tanítóinak gyűlése. Az alsólendvai járási tanítói kör f. hó 14-én délelőtt 10 órakor tartja Adorjánfalván idei özi közgyűlését. A gyűlés tárgyai: 1. Elnöki jelentés. 2. Benkovic János tanító a kör nevében üdvözlő Bencsik Károly tanítót 40 éves tanítói működésének betöltése alkalmával. 3. A mult gyűlés jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 4. Antauer Lajos tanító felolvasása. 5. Tétélek kitűzése. 6. Tagsági díjak szedése és a pénztáros számadásának átvizsgálása. 7. Tisztújítás. 8. Új tagok felvétele s a távozottak törlése. 9. Indítványok. 10. A jövő közgyűlés helyének meghatározása.

— Áthelyezések. A m. kir. belügyminiszter Beliczky Kálmán határrendőrségi fogalmazót az újonnan felállított barcsi kirendeltséghez helyezte át. Helyébe Seyfried József fogalmazót helyezte Muraszombatból Csáktornyára.

— Tanügyi hír. Dezsényi Anna hársügeti (Lippahóc) tanítónét a tenyenci r. k. iskolához egyhangulag megválasztották.

— Olcsó Jókai. Most hagyta el a sajtót ennek a gyűjteménynek újabb tíz száma, mellyel immár száztöven száma gyarapodott ez a pártalan Jókai-könyvtár. A most megjelent számok: 141. szám: „Az asztalos családja,” „Az erényt mindig szeretni kell,” két bájos elbeszélés. 142.: „Bokácsus kalandjai” és két más történet. Az első Bocskay idejéből való dus fantáziájú történet. 143—144.: „Lenci fráter,” regény, mely a Jókai aranyos humorától ragyog. 145—150.: „Rákóczi fia.” Regény három kötetben, melyben a legendás történelmi háttér és érdekesítő események meszterien bogozott szövevénye ragadja magával az olvasót. — Az Olcsó Jókai egy-egy száma 40 fillérért kapható minden könyvesboltban.

— Mikor kell az újoncoknak bevonulni. A hadkiegészítő parancsnokság az újoncok bevonulásának határnapjait a következőképpen állapította meg. Az újoncok október 8-án és 9-én, az összes póttartalékosok október 9-én, a távirad-zredhez bevonuló újoncok október 17-én, végül a haditengerészethez besorozottak nov. 15-én tartoznak az illető csapatosthez bevonulni.

1844—1913. sz.

Hivatalos árverési hirdetés.

A m. kir. államkincstár végrehajtató javára Gruber Ferenc és társainál a közadóhátralékok fejében lefogált zálogtárgyaknak az 1909. évi XI. tc. 59. és 67. §-ai értelmében eszközözendő nyilvános elárverése Göntérháza községben

1913. október 6-án délután 3 órakor,

az esetleges második árverés pedig 1913. október hó 8-án délután 3 órakor tartatik meg, amikor is árverés alá kerül 1 darab Póhi-féle tökmag-hántoló gép 100 kor. s 1 drb Schwarc-féle 35 lóerős fekvő gőzgép 1000 korona értékben.

Az első árverésen mindazon egyes zálogtárgyak, amelyek értéke 100 koronát meg nem halad, becsáron alul is mindjárt föltétlenül el fognak adni; 100 koronán felüli értékű egyes tárgyak pedig csak akkor, ha a becsárnak legalább háromnegyed része igértetik.

A második árverésen azonban minden zálogtárgyak különbség nélkül, a becsérték háromnegyedén alul is, a legtöbbet igérőnek mindenestire átengedtetnek.

A vételár készpénzben azonnal fizetendő.

Lendvavásárhely, 1913. szept. 18.

Szeiler, adóvégrehajtó.

964/1913. végreh. szám.

Árverési hirdetés.

Klobassa Mária végrehajtató javára a radkersburgi kir. járásbíróság 1913. C. II. 54/5. sz. kielég. végrehajtást és az alsólendvai kir. járásbíróság 1913. V. 390. sz. kiküldetést rendelő végzése alapján 743 K 80 fill. követelés s járulékaik kielégítésére Adorjánfalva községben

1913. október hó 13-án délután 3 órakor

2 pej kanca-ló, egy terhes székér és egyéb ingóságok 1300 kor. becsértékben bírói árverés útján fognak eladni a következő általános árverési feltételek mellett:

Ha a tárgy becsértéke meg nem ígértetnék, az a kikiáltási áron alul is a legtöbbet igérő által megvettnek jelentetik ki még akkor is, ha más árverelő által ígértet nem tétetett. Minden tárgy vételára azonnal készpénzben fizetendő, melynek lefizetése után az elárverezett tárgy a vevő birtokába adatik. Ha a legtöbbet igérő a vételárt azonnal le nem fizetné, a tárgy azonnal újabban árvereztetik s ez esetben a fizetést nem teljesítő árverelőnek a netáni többlethez igénye nincs, ellenben a netáni kisebb összeget pótolni köteles és az árverés további folyamán részt nem vehet.

Kelt Alsólendván, 1913. szeptember 26.

H a v e l, kir. bir. v h a j t ó.

793/1913. vh. sz.

Árverési hirdetés.

Ifj. Eisler Mór végrehajtató javára a pápai kir. járásbíróság 1913. Sp. II. 515/2. sz. kielég. végrehajtást és az alsólendvai kir. járásbíróság 1913. V. 352/3. számú kiküldetést rendelő végzése alapján 210 kor. 74 fillér követelés és jár. kielégítésére Zalabaksa községben

1913. október hó 10-én délelőtt 10 órakor

50 vég kékfestő és egyéb ingóságok 1000 kor. becsértékben bírói árverés útján fognak eladni a következő általános árverési feltételek mellett:

Ha a tárgy becsértéke meg nem ígértetnék, az a kikiáltási áron alul is a legtöbbet igérő által megvettnek jelentetik ki még akkor is, ha más árverelő által ígértet nem tétetett. Minden tárgy vételára azonnal készpénzben fizetendő, melynek lefizetése után az elárverezett tárgy a vevő birtokába adatik. — Ha a legtöbbet igérő a vételárt azonnal le nem fizetné, a tárgy azonnal újabban árvereztetik s ez esetben a fizetést nem teljesítő árverelőnek a netáni többlethez igénye nincs, ellenben a netáni kisebb összeget pótolni köteles és az árverés további folyamán részt nem vehet.

Kelt Alsólendván, 1913. szeptember 26.

H a v e l, kir. bir. végrehajtó.

Mindennemű iskolai nyomtatvány, ugymint: felvételi napló, haladási napló előmeneteli s mulasztási napló látogatási napló, törzskönyv végbizonyítvány és tanrendnyomtatványok nálam a legolcsóbb árban kaphatók.

Balkányi Ernő

könyv- és papirkereskedő Alsólendva.

• **Mutatványszám ingyen!** •

JÓ PAJTÁS.
a legkedvesebb képes gyermeklap.

Kiadóhivatal: **FRANKLIN-TÁRSULAT**
Budapest, V., Egyetem-utca 4.
Előfizetni lehet a kiadóhivatalban és minden könyvkereskedésben.
Előfizetési ár negyedévre: 2 K 50 L.

• **Mutatványszám ingyen!** •

NÉVJEGYEK

a legizlésesebb kivitelben leggyorsabban készülnek

Balkányi Ernőnél, Alsólendván.

A VILÁG egyike a legjobban, a legérdekesebben és a legfrissebben szerkesztett napilapoknak.

Pártoktól teljesen függetlenül harcol a társadalom új megalapozásán. Törhetetlen meggyőződéssel száll síkra a szociális állam egyedüli megteremtőjeért,

az általános, egyenlő, titkos szavazatjogért. Küzd elszántan a

felekezetlen állami oktatásért, a szekularizációért és minden olyan eszméért, amely a haladást viszi előbbre. — Munkatársai között vannak

az új Magyarország szellemi vezérei, irodalmi világunk legelőkelőbb képviselői, kik ragyogó tollal szállnak síkra a demokratikus haladás igazságaiért.

Aki szereti és szívén viseli a haladás ügyét, az

fizessen elő a VILÁG-ra,

hogy a lapnak egyre növekedő táborát új erővel gyarapítsa — Október 1-én új évfolyamra lép

a **VILÁG.** — Előfizetési ára a következő:

egy évre . . . . . 28 korona
félre . . . . . 14 korona
negyedévre . . . . . 7 korona
egy hónapra . . . . . 2.40 korona

Tanulóknak és kishivatalnokoknak kedvezményt ad a kiadóhivatal.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, V., Gyár-utca 4. sz. a.

Megjelent Megjelent
A TÉLI (OKTÓBERI)
VASUTI MENETREND
és 50 fillérért kapható
Balkányinál Alsólendván.

Könyvnyomdába

egy jómagaviseletű fiu tanoncnak felvétetik.

Az igen tisztelt hölgyközönség figyelmébe

Tisztelettel értesitem a n. é. hölgyközönséget, hogy **egy elsőrendű francia divatáruház lerakatából a legelegánsabb**

női- és leányka-kabátok megérkeztek.

A kabátok kivitele és minősége a legkényesebb ízlést is kielégíti. — **Az árak a lehető legolcsóbbak!**

A helybeli „Hungaria” ernyőgyár alkalmazottainak az áraból **15 százalék engedményt** adok. ==

Weisz Zsigmond, Alsólendva.

6050

közj. hit. bizonyítvány orvosoktól és maganosoktól igazolja, hogy a

KAISER-féle Mell-Karamella
három fenyővel

Köhögés

rekedség, hurut, elnyálkásodás és gőcsös köhögés

ellen legbiztosabban használhatók.

Csomagonként 20 és 40 fillér, dobozban 60 fillérért

kapható Alsólendván **Fuss F. Nándor** gyógyszerárában. *—34

Keil-lakk

„Keil-Lakk“-nál jobb máz nincsen, Asszony mondja: ez a kincsem! A padló úgy fénylik tőle, Nem is kell sok máz belőle; Kevés munka, semmi kín, Barna vagy porszürke szín, Figyelmet csak arra tegyen, Hogy az mindig „Keil-Lakk“ legyen! Ajtó, mosdó, ablakpárkány Oly fehér lesz, mint a márvány,

Ha „fehér Keil-Lakk“-ot veszünk S vele mindent jól befestünk. Konyhabutor, asztal, szék, Itt van „Keil-Lakk“ azurkék. Kerti butort fessünk zöldre, Gyermekeknek öröme. „Keil-Lakk“-ból van minden szín, Kék, piros, zöld-rozmarin. Szóval: ház vagy nyárilak, Mindig legyen ott „Keil-Lakk“!

MINDENKOR KAPHATÓ:

ARNSTEIN BENŐ (Graner Testvérek utóda) cégnél ALSÓLENDVÁN

6-6

és ASCHER B ÉS FIA cégnél MURASZOMBAT.

Előfizetőink ingyenes hirdetés-rovata.

Ipar és kereskedelem

Előfizetőink ingyenes hirdetés-rovata.

HELYBELIEK:

ARNSTEIN BENŐ fűszer-, festék-, csemege-, liszt-, vetemény-magvak, ugyszintén norinbergi-, üveg- és porcellankereskedése. Deszka-, épületfa-, szenraktár

ASCHERL JÓZSEF építész, építési vállalkozó. Elvállal építési tervek készítését, mindennemű építkezést, valamint szakvélemény adását.

BADER HERMAN cipész. Kész cipők raktára.

BECK MIKSA sütődéje a Főuton (saját ház).

BORS ISTVAN kötélgyártó.

BLAU SÁNDOR vasuti vendéglője az állomásnál.

BLAU és BARTOS rőfösáru- és készruha-üzlete.

BECK OSZKÁR fodrászterme Főut, Tivadar-f. ház

DEUTSCH JÁNOS vendéglője a Vasuti-utcában.

ERMÉNYI JÁNOS bábsütő és mezeskalácsos.

EPPINGER SAMU téglagyáros és gőzmalomtulaj.

FERENCZY JÓZSEF vendéglős.

FREYER LIPÓT norinbergi-, díszmű-, üveg-, porcellán-, vegyesáru- és csemegekereskedése.

Özv. FARAGÓ ISTVANNÉ borbély- és fodrász.

FEHÉR ANTAL köröm- és koci-kovács.

GOMBOSY és WENDL fűszer-, csemege-, rövid-, norinbergi-, üveg- és porcellán-áru kereskedése.

GREGORENCISZ JÓZSEF szikvizgyára. Kivá-natra szikvizet vidékre is szállít.

GÖNCZ GÁBOR pékmester

Özv. GÁLLITS TAMASNÉ kéményseprő-mesternő

GUNDERLACH ANTAL asztalos Szentjános-utca

HEGEDICS ISTVAN eszmadia.

HEGEDÜS SÁNDOR épület- és butor-asztalos.

KANCSAL JÓZSEF vendéglője a Kanizsai-utcában

LEVÁRT JAKAB hentesáru-készítő, Szentjános-u.

LEVASICS FERENC építőiparos.

MAYER ÖDÖN órás és ékszerész. Nagy raktár china-ezüst árukban.

MAURER FERENC szobafestő és mázó.

MARTON KÁLMÁN vaskereskedés. Legnagyobb választék vas- és vasalásokban. Varrógép-, gaz- és asági gép-, szén-, cement- és malomkő-raktár.

MURSICS LAJOS építőiparos.

NEUBAUER ANDRAS „Korona“ nagyvendéglője

NÉMETH ERNŐ borbélyüzlete Főut. Beck-f. házban

NÉMETH PÁL gép- és épületlakatos.

POLLÁK LAZAR nyakkereskedő. Dohány és szivar nagy-áruda.

PERKÓ VENDEL hentesáru-üzlete a Főuton.

PANDUR LAJOS szoba- és csemefestő, épület- és butor-mázoló

REICHENFELD LAJOS mészáros és hentes, Főut

„SCHRANTZ-ÁRUHAZ“ (Alsólendva, Templom-
tér, dr. Filkor-féle ház) legelőcsöb bevásárlási
forrás rőfös-, rövid- és divatáru-cikkben.

SINGER IZSÓ borkereskedő és szikvizgyáros

SIPOS DANIEL elsőrendű uriszabó (Főut).

SIPOS LAJOS épület- és műbádogos.

SIMONKA JÁNOS szijgyártó.

SCHAFFHAUSER ENDRE mechanikus.

TIVADAR FERENC vas- és fűszerkereskedése.

Özv. TUSKE FERENCNÉ vendéglős.

TAKÁTS FERENCZ asztalos.

TERSZTENYÁK ISTVÁN kőfaragó és szobrász.

Kész sirkőraktár, Szentjános-utca 8. sz. alatt.

TOPLAK JÁNOS vegyeskereskedése, mész- és cement-raktára és cement-áru készítése.

TOMA GÁBOR csizmadia, Kanizsai-ut.

VARGA MÁTYÁS a szőlőhegyenelad fás és zöld szőlőoltványokat a legjobb bor- és csemege-fajokban

WORTMAN BENŐ rőfös- és divatáru-kereskedése.

WEISZ LIPÓT divatárukereskedése és Kobrak-féle cipő raktára

WALTERSDORFER ADOLF mészáros.

WOLFSOHN HENRIK központi kávé.

WEISZ ZSIGMOND elsőrendű férfi-szabó.

VIDÉKIEK:

ÁG ISTVÁN vendéglős Lendvahosszúfalu.

BUKOVECZ PÉTER kereskedő Kebelesztmárton

CSEKE KÁROLY csesztreg-paraszai gőzmalma.

DOMA JOZSEF vendéglős Lendvasárhely

DZSUBAN JÁNOS vendéglős Alsólakos.

DOMJÁN SÁNDOR cipész Szentgyörgyvölgy.

FRANKÓ ANTAL vendéglője Bántornya.

FÜRST ALAJOS kereskedő Kerkaszentmiklóson.

FÜRST ADOLF vendéglős Rédics.

FÖLDES MÓR „Royal“-kávéháza Csáktornyan.

FRANKÓ GÉZA vendéglős Lendvaerdő (Renkőc)

FLESCH MANÓ vendéglős Rédics.

GIDER GUSZTAV vendéglős Zsitkóc.

GÁL JÓZSEF molnár Petesháza.

GREGOR JÁNOS molnár Muraszardahely.

GAÁL SÁNDOR, a rédicsi hengergőzmalom borbély

GRUBER FERENC gőzmalma Göntérháza.

HUSNYAK GYULA pékmester, Varasd.

HORVÁTH IVÁN vendéglős Bántornya.

HORVÁTH MIKLÓS kereskedő Felsőmihályfalva

IVANICS FERENC ácsmester Hosszúfalu.

JERICZ IVÁN ácsmester és kutszivattyu-berende-zése vállalkozó Murahely.

„KÖZPONTI“-szálló Gödöllő.

Özv. KRAUSZ FÜLÖPNÉ vegyeskereskedése Lendvahosszúfalu.

KEPE MIHALY Hosszúfalu. Elvállal mindennemű betonmunkát. Kész esővek és hidak kaphatók.

KOVÁCS FERENC vendéglős Alsómorác (Vas-m.)

KEMÉNY MÓR kávéháza Muraszombat.

KOHN LIPÓT mész-, cement- és deszka-nagykereskedés, Éternit-pala előállítás Muraszombat

KARDOS JÓZSEF vaskereskedése, nagy választék vas- és vasalásokban, gazdasági gép-, kovácsszén-, koks- és cement-raktár M u r a s z o m b a t.

KRALL MÁTYÁS mechanikus kerékpár- és varrógép javító műhelye Csáktornyan.

KANCSAL ISTVÁN vendéglős Rédics

KONTLER KÁROLY vegyeskereskedése Lendvahosszúfalu.

KÖLLER JÁNOS vegyeskereskedő Göntérháza

KÓSA MÓRIC szakvizsgázott cipész Nemesnép.

LOVENYÁK VINCE borbély Lendvasárhely

LEBOVITS KÁROLY vendéglős Damása.

LACHENBACHER JÓZSEF kereskedő Zalabaksa.

MILHOFER TESTVEREK vegyeskereskedése Lendvasárhely.

MAYER MIKSA FIA vegyeskereskedő Pórszombat

MAYER JAKAB kereskedő Muraszardahely.

NEUBAUER PÉTER vendéglős Kebelesztmárton

NEMETH ISTVÁN cserepes-m. és tetőfedő Resznek

POLLÁK SAMU vendéglős Murahely (Deklezzsin.)

PREISS IGNÁC kereskedő Szentgyörgyvölgy.

ROSENBERGER DAVID kereskedő Zalabaksan.

REICH HENRIK fűszer-, vegyesáru-, festék- és veteménymagvak kereskedése, bor-, sör- és pálinka-mérése Nagypalán.

REINER JÁNOS vendéglős s Petánci savanyúvíz központi raktára és szállítási vállalata Ligetfalva.

RECHNITZER JÓZSEF kereskedése Kislippa.

REINER LÁSZLÓ vendéglős Felsőszemenye.

SPIEGEL ADOLF vendéglős Völgyifalu.

SBÜL KÁROLY vendéglős Radamos.

SCHWARCZ LIPÓT butorkereskedő Varasd.

SALAMON JÁNOS molnár Lovászi.

SZABÓ FERENC cipész Lendvasárhely.

TURNAUER BLA kereskedő és vendéglős Murarév

TÓKA LAJOS málma s lisztraktára Csentevölgy

TOPLAK JÁNOS ác és építő-mester Bakónak.

TIBOLD ANDRAS vendéglős Belatinc.

VOGEL SAMU vendéglős Szentgyörgyvölgy.

„VADÁSZKÜRT“ nagyszálloda Budapest.

VARGA JOZSEF vendéglős Lendvasárhely.

VASS GÉZA asztalosmester Csesztreg.

WALTERSDORFER IGNAC sörkereskedő Ujpest.

WOLFARTH LAJOS mérnök Muraszombat

WEISZENSTERN IGNÁC vendéglős Bántornya.